

fra 1899 har man endnu ingen Oplysninger — været fisket, man kan gerne sige paa Basis af Hou Havn og Red, for mellem 50,000 og 100,000 Kr. I 1898 har 51 fremmede Fiskere fra Landets forskellige Egne søgt hertil, foruden alle de Fiskere, der bo i Nærheden. Dette Forslag vil saaledes ikke alene faa Betydning i det hele og store for Sejladsen, men ogsaa for Fiskerne, baade paa denne Egn og rundt omkring fra i Landet. Naar Havet er i Oprør, have de søgt ind ved Hou Red og reddet sig fra de Fare, der true vore Fiskere under Uvej. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag til det højtærede Finansudvalg og den højtærede Marineministers Velvilje, haabende, at det høje Ting ogsaa vil vedtage det.

Marineministeren (Ravn): Jeg vil begynde med at tale om de Nedsættelser, som ere foretagne væsentlig paa Værftets Konti. Baade den ærede Ordfører og Ordføreren for Mindretallet ihave meget forbavsede over min Stilling i denne Sag, men jeg synes nu ikke, at der er nogen særlig Grund til Forbavselse. Det maa erindres, at jeg gennem mange Aar har haft et Lovforslag fremme om Forandringer i Søværnets Ordning, og at der stedse har været stillet den Fordring, at det ingen ny Bekostning maatte foraarsage, Bekostningen maatte ikke forøges. Jeg havde nærmest forstaaet det saaledes, at det egentlig var alene paa selve Lovforslaget, at der skulde foretages saadanne Besparelser, at Udgifterne blev førte ned til det samme som de nu bestaaende. Nu er det en meget vanskelig Ting, naar man ifølge den gældende Lov har et utilstrækkeligt Mandskab, og man saa vil forøge dette Mandskab og gøre det helt igennem med Folk, der er lige saa dygtige som dem, man har, saa at gøre det for samme Pris. Det forekommer mig at være en uløselig Opgave at faa en Forøgelse af dygtige Folk for samme Pris som den, der nu gives det mindre Mandskab, og jeg gad vide, hvem der f. Eks. i dette Ting til sit Arbejde kan holde 10 dygtige Mennesker for den samme Pris, som han kan holde 5 for. Det var altsaa helt umuligt. Men dette er dog alligevel ogsaa senere stillet som en særlig Betingelse, saaledes som det findes omtalt i Beretningen angaaende det Lovforslag, jeg nævnte. Beretningen er afgiven af Folketingets Udvalg den 28de Marts 1899. Det blev der fremsat som den første Betingelse for at kunne gaa ind paa den opstillede Fordring, at den sam-

lede Udgift til Flaaden ikke forøgedes, d. v. s. at man skulde foretage Besparelser baade paa Lovforslaget og paa Finansloven. Oprindelig mente jeg ligesom de ærede Medlemmer, at det ikke var ganske forsvarligt at nedsætte nogen af de Udgifter, som fandtes paa Budgettet paa Værftets Konti, da de allerede ikke vare saa særdeles store. Forholdene udviklede sig imidlertid med Hensyn til Marinens Personel i høj Grad til det værre. Jeg skal i saa Henseende nævne alene Maskinkorpset. Der er Sagen den, at da Skibene nu til Dags ere forsynede med langt stærkere Maskiner, end de havde i 1880, da den nugældende Søværnslov blev vedtagen, maa der ogsaa fordres større Besætninger. Det var det, man nærmest tænkte paa, da det ny Lovforslag om Søværnets Ordning oprindelig blev udarbejdet. Dette var slemt nok, men der er kommet Ting til, som er langt værre, og det er dette, at saaledes som Loven nu er, ville de Maskinelever, som gaa paa Maskinisteleviskolen, hvor de lære lige saa meget — ja, det er andre Ting — men i Virkeligheden lige saa meget som paa Søofficersskolen, nu gaa ud til at være Underofficerer og det for lange Tider; mange af dem komme aldrig videre. Paa samme Tid udviklede Forholdene sig i Koffardimarinene baade hos os og andetsteds saaledes, at de der kunde faa langt højere Lønninger, end de nu faa. Naar en Mand er en overordentlig dygtig Maskinist og her kun er Underofficer paa meget lav Lønning — deres Lønning er jo desværre endnu meget lav — og han paa den anden Side kan gaa ud og blive Maskinmester i private Skibe, saa vel her som hvilket som helst andet Sted i Verden, saa er det tydeligt, at han gaar sin Vej. Og derfor var og er det af allerhøjeste Nødvendighed at forandre Søværnsloven paa dette Punkt, for at Maskinisterne kunne blive stillede saaledes, at man kan vente, at de ville blive nogenlunde tilfredse med deres Stilling. Vi have allerede længe lidt ikke saa lidt under denne Omstændighed. Som Følge deraf har jeg søgt at faa Bemyndigelse til at antage private Maskinister til Marinen. I nogen Tid gik det ret godt, men Resultatet er nu, at der saa godt som ingen Ansøgere komme. Som jeg nævnedes før, er Grunden hertil, at Konjunkturerne ere langt, langt bedre uden for Marinen.

Det er altsaa i allerhøjeste Grad nødvendigt at reformere Personellets Ordning. Gøre vi ikke det, kan det ikke nytte, at vi holde Flaaden i Gang; naar vi mangle